«Les revolucions són com les dones guapes, sempre cauen en mans dels brètols»

«Les revolucions són com les dones guapes, sempre cauen en mans dels brètols»

J.N.Santaeulàlia acaba de publicar «La sorra vermella», la història de dos anarquistes que el 1941 tornen a Barcelona de l'exili per buscar la filla d'un d'ells. La presenta el 26 al Casino Menestral de Figueres, i l'1 de juny a la Casa de Cultura de Girona

J.N.Santaeulàlia acaba de publicar «La sorra vermella», la història de dos anarquistes que el 1941 tornen a Barcelona de l'exili per buscar la filla d'un d'ells. La presenta el 26 al Casino Menestral de Figueres, i l'1 de juny a la Casa de Cultura de Girona

Va publicar «Terra Negra», ara «La sorra vermella». El proper serà «Argila Verda»?

No, la sèrie cromàtica s'acaba amb el roig i el negre (riu), que a més a més formen la bandera anarquista.

Prou guerres?

La terra negra es referia a la guerra civil del segle XIX, la carlina, i la sorra vermella a la del segle XX. En tot cas, potser n'escriuré una altra sobre la guerra civil del segle XXI.

No ens espanti.

He, he, espero que no n'hi hagi cap.

Per què atrau, l'anarquisme?

Com en el cas dels carlins, a mi més que la ideologia m'atrau la seva condició de perdedors. Literàriament, els perdedors sempre són més atractius. I els anarquistes la van perdre dues vegades, primer deixant que la seva revolució –que la van portar molt malament– caigués en mans dels comunistes, i després quan es va perdre la guerra.

El fa riure que la CUP es declari hereva dels anarquistes?

No, jo m'imagino els de la CUP com els anarquistes durant la guerra: una tropa molt assembleària, són soldats que no obeeixen ordres de ningú, no volien uniformes. Jo veig els de la CUP dins d'aquesta tradició anàrquica, tenen coses bones... i altres de molt dolentes.

Tants monuments franquistes que encara hi ha, i cap d'anarquista.

Els vencedors van deixar un escampall de monuments impressionant, els perdedors no tenen res. Potser només el que hi ha al Fòrum de Barcelona, on hi havia una platja, el Camp de la Bota, on es van afusellar centenars de republicans. Per això la sorra era vermella.

La política ha perdut el romanticisme en favor de la realpolitik?

En política, el romanticisme sempre ha tingut les de perdre. Només cal veure les revolucions. Són com les dones guapes, sempre cauen en mans dels més brètols.

Què ha fet malament l'esquerra, que semblava més forta en ple franquisme que ara?

En ple franquisme l'esquerra era forta i semblava més unida, tot girava entorn del PSUC. Ara ha tornat a la desunió total, com durant la República. L'esquerra no sap estar unida.

Els morts encara són a la cuneta.

Tard o d'hora la dreta espanyola haurà d'afrontar decididament aquesta qüestió, i reconèxier la responsabilitat, no seva, però sí dels hereus del règim anterior.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2017/05/09/revolucions-son-dones-guapes-sempre/845191.html?utm_source=rss